

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Václava Roučky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: P.D.H.**, nar. ..., státní příslušnost Vietnamská socialistická republika, bytem ..., *zastoupeného Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Praha 1, Opletalova 25*, proti **žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, náměstí Hrdinů 1634/3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 3. 2017, čj. MV-29427-4/SO-2017,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á .
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Předmět řízení

Žalobce se žalobou ze dne 27. 4. 2017 domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 29. 3. 2017, čj. MV-29427-4/SO-2017, a vrácení věci žalované k dalšímu řízení. Napadeným rozhodnutím žalovaná podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“), zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 9. 12. 2016, čj. OAM-15819-13/PP-2016, kterým bylo podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno řízení o žádosti žalobce o vydání povolení k přechodnému pobytu podle § 87b odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“ nebo „*zákon č. 326/1999 Sb.*“).

II. Žaloba

Žalobce zásadním způsobem nesouhlasí s argumentací žalované, již odůvodňuje zastavení, resp. potvrzení zastavení řízení o žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu. Dle názoru žalobce žalovaná naprosto nesprávným a konkrétní situaci žalobce nepřiléhavým způsobem aplikovala zákonná ustanovení a dopustila se zásadních chyb v aplikaci a výkladu právních norem. Z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu vyplývá, že řízení o žádosti o povolení k přechodnému pobytu bylo zastaveno z toho důvodu, že dle názoru správního orgánu prvního stupně, který žalovaný následně aproboval, žalobce ke své žádosti nedoložil všechny náležitosti uvedené v § 87a zákona o pobytu cizinců, ač k tomu byl správním orgánem vyzván a byla mu k tomu stanovena přiměřená lhůta.

Žalobce považuje postup správního orgánu za nepřiměřený, neboť se pokoušel správnímu orgánu zákonem předpokládané náležitosti dodatečně dodat a za tím účelem opakovaně žádal o prodloužení lhůty k doplnění své žádosti. Zatímco jeho první žádosti vyhověno bylo, druhá byla zamítnuta. Žalobce si je jistý, že pokud by jeho druhé žádosti bylo vyhověno, byl by schopen všechny podklady řádně správnímu orgánu doručit.

Žalobce dále nesouhlasí s tím, že žalovaný nepřihlédl k náležitostem, které zaslal společně s odvoláním. Žalovaný pochybil, když rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nezrušil, a to v době, kdy již věděl, že žalobce všechny potřebné náležitosti nakonec doložil.

Žalobce dále nesouhlasí s tím, že v jeho věci bylo postupováno podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Žalobce má za to, že většinu podkladů správnímu orgánu doložil a vytvořil tak podmínky pro to, aby v jeho věci bylo rozhodnuto meritorně. Správní orgán měl navíc k dispozici i jiné prostředky, jak ověřit stav věci, mohl například nařídít výslech žalobce a jeho přítelkyně, nebo pobytovou kontrolu.

Správní orgán se dále nedostatečně vypořádal s vazbami žalobce na Českou republiku, nezohlednil jeho individuální hledisko a nedostatečně se vypořádal s dopady svého rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce. Žalobce tedy namítá naprostou nepřiměřenost dopadů rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života, a dále (s ohledem na výše uvedené) porušení § 3 správního řádu a rovněž porušení § 68 odst. 3 správního řádu, neboť se žalovaný nevypořádal ani s námitkami, ani se všemi aspekty přiměřenosti dopadů rozhodnutí, tak jak je výše uvedeno.

III. Vyjádření žalovaného správního orgánu

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 23. 5. 2017 uvedla, že žalobní námitky odmítá a odkazuje na spisový materiál a napadené rozhodnutí. V napadeném rozhodnutí jsou dle názoru žalované srozumitelně a přezkoumatelným způsobem popsány důvody, pro které bylo řízení o žádosti žalobce o vydání povolení k přechodnému pobytu podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno. Žalovaná je přesvědčena, že žádost žalobce byla posouzena správně a v souladu se zákonem.

IV. Vyjádření účastníků při jednání soudu

Při jednání před soudem dne 7. 3. 2018 zástupce žalobce setrval na výše uvedené argumentaci. Žalovaná se z účasti na jednání omluvila.

V. Vlastní argumentace soudu

Žalobce podal dne 21. 10. 2016 prostřednictvím svého právního zástupce žádost o povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka EU. V souladu s § 87b odst. 2 ve spojení s § 87a odst. 2 zákona o pobytu cizinců v rozhodném znění byl žalobce povinen k žádosti předložit cestovní doklad, fotografie, doklad o zdravotním pojištění, doklad o zajištění ubytování na území a doklad potvrzující, že je rodinným příslušníkem občana Evropské unie. Žalobce ke své žádosti připojil pouze kopii svého cestovního pasu, kopii občanského průkazu paní A.K. a potvrzení o zajištění ubytování na dobu od 1. 1. 2016 do 1. 2. 2017 (ubytovatel: A.K., vztah k nemovitosti: podnájemce). Žalobce ve své žádosti ani v jiném přiloženém dokumentu neoznačil, koho považuje za svého rodinného příslušníka, který je občanem EU. Tuto informaci v řízení před správním orgánem prvního stupně neuvedl vůbec.

Žalobce byl správním orgánem prvního stupně dne 26. 10. 2016 vyzván k odstranění vad žádosti. Správní orgán jej ve výzvě upozornil, že mu dosud nebyl předložen originál cestovního dokladu, k žádosti nebyly přiloženy fotografie, nebyl doložen doklad o uzavřeném zdravotním pojištění, nebyl doložen doklad potvrzující, že je žadatel rodinným příslušníkem občana EU a že není zřejmé, která osoba by měla být jeho rodinným příslušníkem dle ustanovení § 15a zákona o pobytu cizinců. Dále pak konstatuje, že bylo doloženo potvrzení o zajištění ubytování, ale je třeba ještě doložit doklad prokazující oprávnění ubytovatelky nakládat s nemovitostí a poskytovat na adrese ubytování. Žalobce dne 31. 10. 2016 požádal o prodloužení lhůty k odstranění vad žádosti o 30 dní, správní orgán mu vyhověl a lhůtu prodloužil do 1. 12. 2016. Opětovné žádosti o prodloužení lhůty ze dne 28. 11. 2016 již vyhověno nebylo, přičemž je třeba zdůraznit, že obě žádosti odůvodněny stručně a zcela obecně komplikacemi souvisejícími s obstaráváním dokladů. Žalobce později v řízení před správním orgánem (ani v žalobě) neosvětlil, proč nebylo možné potřebné doklady získat ve lhůtě stanovené správním orgánem. Správní orgán prvního stupně následně dne 9. 12. 2016 vydal usnesení o zastavení řízení.

V odvolacím řízení žalobce předložil cestovní pas, fotografie, doklad o pojištění a novou nájemní smlouvu. Žalobce měl za to, že svůj vztah a společné soužití s družkou dostatečně prokázal nájemní smlouvou a svým čestným prohlášením. Dle názoru žalobce měl správní orgán druhého stupně při svém rozhodnutí vzít v úvahu všechny dodatečně předložené dokumenty a žádosti žalobce vyhovět. Žalobce v odvolání odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2013, sp. zn. 4 As 11/2012. Napadené rozhodnutí dle názoru soudu dostatečně reaguje na všechny odvolací námitky. Žalovaná v něm rekapituluje dosavadní průběh řízení a konstatuje, že žalobce v odvolání neuvedl žádné závažné důvody, pro které nemohl zákonem stanovené náležitosti doložit již v průběhu prvoinstančního řízení, podrobně pak pojednává o tom, proč není paní K. účastnicí řízení. K odkazu na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2013, sp. zn. 4 As 11/2012, žalovaná uvádí, že se v něm Nejvyšší správní soud zabýval se zcela odlišnou otázkou, konkrétně nedoložením dokladu, který nebyl náležitostí žádosti a pro jehož nedoložení bylo řízení zastaveno. Žalovaná neshledala žádné vady v postupu správního orgánu prvního stupně a jeho rozhodnutí potvrdila.

Soud nepovažuje postup správního orgánu prvního stupně za nepřiměřený. Správní orgán vyhověl první žádosti žalobce o prodloužení lhůty k odstranění vad žádosti a poskytl mu dostatečný čas pro obstarání potřebných dokumentů. Žalobce neuvedl (a neprokázal) existenci závažných důvodů pro další prodloužení této lhůty. Žalovaná neměla povinnost přihlídnout k dokumentům předloženým v odvolacím řízení, neboť podle § 82 odst. 4 správního řádu odvolací orgán k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových

důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Žalobce v řízení netvrdil, že dokumenty nemohl předložit dříve, případně proč tak nemohl učinit. Lze tedy pouze spekulovat, zda některé doklady skutečně nebylo možné předložit již v řízení před správním orgánem prvního stupně, a z jakého důvodu (např. doklad o uzavřeném zdravotním pojištění, smlouva je datována 14. 1. 2017), neoznačení osoby rodinného příslušníka, ke kterému se chce žadatel sloučit a absence jakéhokoli dokladu o existenci tohoto vztahu je však pochybení, které jednoznačně mohl žalobce napravit na základě výzvy prvostupňového správního orgánu, tyto informace není možno úspěšně uvádět až v odvolacím řízení. Žalobce nemohl očekávat, že správní orgán prvního stupně bude aktivně provádět dokazování výsledkem či pobytovou kontrolou (které žalobce nenavrhoval) ke skutečnostem, které neuvedl (kdo je jeho rodinným příslušníkem).

K námitce nezohlednění dopadů rozhodnutí správních orgánů do soukromého a rodinného života, soud pouze opakuje, že žalobce v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, a řízení tedy bylo zastaveno podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Jsou-li naplněny důvody zastavení řízení uvedené ve správním řádu, není správní orgán povinen o žádosti meritorně rozhodnout. Správnímu orgánu nevznikl prostor pro posouzení dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce. Závěrem lze pouze konstatovat, že výsledek správního řízení byl způsoben nedostatečnou aktivitou žalobce, přičemž v řízení o žádosti je právě úkolem žadatele, aby shromáždil všechny podklady potřebné pro kladné vyřízení jeho věci.

VI. Celkový závěr a náklady řízení

Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Jelikož na základě výše uvedené argumentace neshledal žalobu důvodnou, podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji rozsudkem zamítl.

Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovanému správnímu orgánu však žádné zvláštní náklady řízení nevznikly, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Plzni dne 7. března 2018

JUDr. PhDr. Petr KUCHYNKA, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost: K.